

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 grudnia 2022 r.

DIH-3.707.147.2022.AL

DECYZJA DIH-III/158/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 28 września 2022 r. (nr akt DJG.KHU.8361.65.2022), nakładającej na przedsiębiorcę Iwonę Koszycką-Ławską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Iwona Koszycka-Ławska P.H.U. „IWONA” w Szczawnie-Zdrój, karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych 00/100), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178) z tytułu niewykonania obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121), tj. niewidocznienia informacji o ilości (gramaturze, objętości) przy 38 deserach i napojach, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W terminie od 27 lipca do 4 sierpnia br. inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Dolnośląskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z 27 lipca 2022 r. (nr upoważnienia: U/111/DJG/2022), przeprowadzili kontrolę w kawiarni [...] w Jeleniej Górze przy [...], należącej do przedsiębiorcy [...], zwanego dalej również „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Kontrola przedsiębiorcy, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli z 11 lipca br. nr Z/47/DJG/2022, wraz z zakresem przedmiotowym kontroli, obejmującym kontrolę legalności i rzetelności działania przedsiębiorców w zakresie świadczenia usług gastronomicznych, w tym m.in. kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja

2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”. Powyższe zawiadomienie doręczono przedsiębiorcy 13 lipca br.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności pracownika - menedżera przedsiębiorcy, będącego osobą przez niego upoważnioną, której przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli.

W toku kontroli sprawdzono w szczególności prawidłowość przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych towarów, na podstawie ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”, w odniesieniu do 146 deserów i napojów wykazanych w cenniku.

W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że w przypadku 38 deserów i napojów wykazanych w cenniku nie podano określenia ich ilości (gramatury, objętości). Były to następujące produkty:

– w dziale POLECAMY:

- 1) Szarlotka na ciepło - z gałką lodów i bitą śmietaną,
 - 2) Sernik na ciepło lub zimno - z sosem czekoladowym, wiśniami w żelu i bitą śmietaną,
 - 3) Lody z gorącymi owocami w żelu (wiśnie lub maliny),
 - 4) Rurka z bitą śmietaną,
- wraz z informacją „Ciasta wg oferty w witrynie”,

– w dziale KAWY ESPRESSO:

- 5) Espresso - Klasyczna mała, mocna, aromatyczna, podawana w małej filiżance,
- 6) Espresso Macchiato - Klasyczna espresso pokryte mleczną pianką, podane w małej filiżance,
- 7) Espresso affogato - Klasyczne espresso z gałką lodów śmietankowych, podane w małej filiżance,
- 8) Espresso con pana - Klasyczne espresso z dodatkiem bitej śmietany, podane w małej filiżance,
- 9) Espresso doppio - podwójne espresso,

– w dziale KAWOWY ZAWRÓT GŁOWY:

- 10) Kawa czarna - Kawa z ekspresu o bogatym smaku, podawana w średniej szklance,
- 11) Kawa biała - Kawa z ekspresu z dodatkiem gorącego mleka o bogatym smaku, podawana w średniej filiżance,
- 12) Cappuccino - Mocne espresso z gorącym mlekiem i mleczną pianą, delikatne w smaku, podawane w dużej filiżance,
- 13) Cappuccino con Panna - Cappuccino z dodatkiem bitej śmietany, podawane w średniej filiżance,
- 14) Latte Macchiato - Espresso z dużą ilością spienionego mleka, ułożone w warstwy, podawane w wysokiej szklance,
- 15) Latte Macchiato con Panna - Latte z dodatkiem bitej śmietany, podawane w wysokiej szklance,
- 16) Latte Macchiato z syropem - Espresso z gorącym spienionym mlekiem ułożone w efektowne warstwy, podawane w wysokiej szklance z dodatkiem słodkiego syropu

- o wybranym smaku: migdał wanilia, brzoskwinia, karmel, kokos, malina, orzech, truskawka, mięta, czekolada,
- 17) Kawa po Wiedeńsku - Kawa z ekspresu z dodatkiem bitej śmietany, podawana w wysokiej szklance,
 - 18) Wanilia Frappe - kawa na zimno - Aromatyczne podwójne espresso z kruszonym lodem, bitą śmietaną i lodami śmietankowymi, podawane w wysokiej szklance,
- w dziale WARIACJE KAWOWE Z %:
- 19) Hot Mocha caffè - Likier kawowy, aromatyczne podwójne espresso z dodatkiem syropu czekoladowego, zakończone schłodzoną bitą śmietaną, podawane w szklance,
 - 20) Mexicano caffè - Aromatyczne podwójne espresso z likierem kawowym, dodatkiem cynamonu i gorzkiej czekolady, udekorowane schłodzoną bitą śmietaną i wiórkami czekoladowymi, podawane w szklance,
 - 21) Adwokat Diabła - Aromatyczne espresso, gorące mleko i mleczna piana. Wszystko to wzbogacone wyrazistym smakiem ajerkoniaku, podawane w wysokiej szklance,
 - 22) Irish Coffee - Irlandzka Whisky z aromatycznym podwójnym espresso, podawana w wysokiej szklance z dodatkiem schłodzonej bitej śmietany,
 - 23) Malibu Coffee - Malibu z espresso i gorącym mlekiem, udekorowane bitą śmietaną i wiórkami kokosowymi, serwowane w wysokiej szklance,
 - 24) Premium Coffee - Baileys z espresso i dużą ilością spienionego mleka, serwowane w wysokiej szklance,
- w dziale CZEKOLADOWE SZALEŃSTWO:
- 25) Gorąca czekolada o smaku klasycznym - podawana w wysokiej szklance z dodatkiem bitej śmietany,
 - 26) Gorąca czekolada - podawana w wysokiej szklance z dodatkiem bitej śmietany, syropem o wybranym smaku: migdał, wanilia, brzoskwinia, karmel, kokos, malina, orzech, truskawka, mięta, kiwi, chili,
 - 27) Gorąca czekolada z % - klasyczna czekolada z dodatkiem wiśniówki,
- w dziale HERBACIANY RAJ:
- 28) Herbata smakowa - czarna cejlońska z dziką orchideą, czarna Earl Grey, zielona, zielona z miętą pieprzową, zielona z wiśnią, biała z kawałkami owoców tropikalnych, owocowa z maliną, gruszką, papają i acerolą, Rooibos z owocami i cynamonem,
- w dziale HERBATY ŚWIATA - sypane, liściaste, parzone w dzbankach:
- 29) Czarna Earl Grey Klasyczna - o smaku bergamotki - czarna herbata, aromat naturalny,
 - 30) Czarna Róża Wenecji - o smaku brzoskwiniowo-różanym - czarna herbata, pączki róży, aromat,
 - 31) Zielona Earl Gray - o smaku bergamotki - zielona herbata, aromat naturalny,
 - 32) Zielona Witaminowy Koktail - o smaku mango-ananas - zielona herbata, aromat, kawałki ananasa, kawałki truskawek, kawałki kiwi, multiwitamina,
 - 33) Zielona 8 Skarbów Shaolin (organ pierwszej instancji omyłkowo użył określenia „8 Smaków” zamiast zgodnie z deklaracją w cenniku „8 Skarbów”) - o smaku truskawkowo-ananasowym - zielona herbata (z wyszczególnieniem nazw), aromat, kawałki ananasa, kawałki truskawek, kwiat słonecznika,
 - 34) Zielona Róża Orientu - o smaku róża-mango - zielona herbata (z wyszczególnieniem nazw), pączki róży, róża skalna, kwiat nagietka, kwiat bławatka,
 - 35) Owocowa Wiśnie w Rumie - o smaku wiśniowo-rumowym - kawałki wiśni, hibiskus, aromat, kawałki ananasa,

- 36) Owocowa „Słodkie Owoce” - o smaku truskawkowo-malinowym - kawałki truskawek i malin, kwiat hibiskusa, owoc dzikiej róży, aromat, kawałki jabłek, owoc czarnego bzu, skórka pomarańczowa, kwiat nagietka, kwiat bławatka,
- 37) Owocowa Pina Colada - o smaku kokosowo-ananasowym - płatki kokosowe, rodzyнки, kawałki ananasa, kwiat hibiskusa, kawałki jabłek, aromat, owoc dzikiej róży,
- w dziale DRINKI BEZALKOHOLOWE:
 - 38) Mojito - Sprite, limonka, cukier bursztynowy.

Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

W toku kontroli, na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej „ustawą o IH”, zażądano usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości polegających na niepodaniu w cenniku ilości nominalnych przy 38 deserach i napojach. Strona zobowiązała się do niezwłocznego wykonania żądania.

Jak wynika z oświadczenia pracownika - menedżera przedsiębiorcy z 27 lipca br., brakujące informacje zostaną niezwłocznie uzupełnione.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 4 sierpnia br. (nr akt kontroli: DJG.KHU.8361.65.2022) oraz w dołączonej do niego dokumentacji. Do protokołu kontroli strona nie zgłosiła uwag w przewidzianym ustawowo terminie.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 7 września br., na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.), dalej jako „kpa”, Dolnośląski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę [...] o wszczęciu z urzędu, na podstawie art. 61 § 1 kpa postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewykonania obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, tj. niewidocznienia informacji o ilości (gramaturze, objętości) przy 38 deserach i napojach, informując również o przysługującym mu prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Ponadto w piśmie tym Dolnośląski WIIH wniósł o podanie informacji o wielkości jego obrotów i przychodu za rok 2021.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w piśmie z 14 września br., działając przez pełnomocnika (według dołączonego pełnomocnictwa), zajęła stosowne stanowisko w niniejszej sprawie, podważając ustalenia organu pierwszej instancji w zakresie uznania, iż strona nie wykonała obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, a więc i zasadność nakładania na nią kary pieniężnej. Zwróciła uwagę, że w przypadku 38 zakwestionowanych produktów wszystkie sprzedawane były na sztuki (porcje), a wskazane przy nich ceny odnosiły się do pojedynczych porcji produktów. Jej zdaniem, w takiej sytuacji nie jest konieczne podawanie ilości produktu, bowiem dla przeciętnego konsumenta będzie zrozumiałe, że wskazana cena odnosi się do jednej sztuki (porcji) produktu. Zaznaczyła, że pomimo braku takiego obowiązku, strona wskazała w cenniku dodatkową informację o sposobie podawania produktu (rodzaj naczynia oraz główne elementy składające się na produkt lub opis produktu), dzięki czemu konsumenci mogą

w sposób świadomy dokonać wyboru i identyfikacji oferowanych produktów. Podkreśliła, że dodatkowa, szczegółowa, nieobowiązkowa, ogólnodostępna informacja o ilości sprzedawanych produktów dostępna jest u obsługi lokalu gastronomicznego (przy ladzie/kasie). Nadto wskazała, że przedmiotowe produkty sprzedawane są w standardowej wielkości (np. espresso), stąd też przy takich produktach nie jest konieczne dodatkowe określanie ich wielkości, gdyż jest to wiedza powszechnie znana. Strona stara się w ten sposób wykazać, że spełniła wszystkie przewidziane w tym zakresie wymagania. Bez względu na powyższe podniosła, że kara pieniężna, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, dotyczy niewykonania obowiązków w zakresie uwidaczniania cen towarów, zaś z otrzymanego zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie wynika, że podstawą nałożenia kary pieniężnej miałyby być niepodanie w cenniku informacji o ich ilości. Strona uważa, że obowiązek podawania ilości towarów, wynikający z rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, jest jedynie dodatkową informacją (inną od ceny), która powinna być podana w cenniku i związku z tym jej brak nie stanowi przesłanki do nałożenia kary pieniężnej. Strona powołała się przy tym na ogólne reguły i zasady, jakie powinny być stosowane przy wymierzaniu kar pieniężnych.

Strona nie przekazała żądanych informacji o wielkości jej obrotów i przychodu za rok 2021. 23 września br. do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu wpłynęło drogą e-mail oświadczenie pracownika strony, z którego wynika, że strona kwalifikuje się jako [...] przedsiębiorca.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Dolnośląski WIIH w drodze decyzji z 28 września br. (nr akt sprawy: DJG.KHU.8361.65.2022) nałożył na przedsiębiorcę [...] karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych 00/100), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, za niewykonania obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 tej ustawy w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, tj. niewidocznienia informacji o ilości (gramaturze, objętości) przy 38 deserach i napojach. Decyzja ta została doręczona pełnomocnikowi strony 3 października br.

31 października br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem organu pierwszej instancji, złożone w imieniu przedsiębiorcy [...] przez pełnomocnika, odwołanie z 17 października br. od ww. decyzji.

W odwołaniu strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz umorzenie postępowania pierwszej instancji. Strona uważa, że nie ma podstaw do nakładania na nią kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, gdyż spełniła ona wszystkie wymagania przewidziane przepisami ustawy i rozporządzenia. Na uzasadnienie słuszności swojego stanowiska strona przedstawiła szereg argumentów, na które powołała się już w piśmie z 14 września br. Jednocześnie z daleko idącej ostrożności podniosła, że nawet w przypadku uznania, że doszło do naruszenia prawa dającego podstawę do nałożenia kary pieniężnej, to zachodzą przesłanki określone w art. 189f § 1 pkt 1 kpa do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Pismem z 3 listopada br., Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz

zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono pełnomocnikowi strony 21 listopada br. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Jak wynika z definicji zawartych w art. 3 ust. 1 tej ustawy, przez cenę należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę (pkt 1), czyli innymi słowy cenę sprzedaży, zaś przez cenę jednostkową towaru (usługi) - cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach (pkt 2).

Dodatkowo sposób uwidaczniania cen towarów lub usług regulują przepisy rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, będącego rozporządzeniem wykonawczym do ustaw o informowaniu o cenach.

Zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku.

W świetle § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 tej ustawy, wojewódzki inspektor IH nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie regulują odstępiania od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do art. 189a § 2 kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa (pkt 1) lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna (pkt 2).

W niniejszej sprawie, na podstawie ustaleń kontroli przeprowadzonej w kawiarni [...], należącej do przedsiębiorcy [...], Dolnośląski WIIH stwierdził, że w przypadku 38 deserów i napojów (spośród 148) wykazanych w cenniku nie podano określenia ich ilości (gramatury, objętości), co stanowiło naruszenie obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 tej ustawy, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor IH.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Dolnośląski WIIH w drodze decyzji z 28 września br. (nr akt sprawy: DJG.KHU.8361.65.2022), wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 200 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona wniosła o uchylenie tej decyzji w całości oraz umorzenie postępowania pierwszej instancji. Strona podważyła zasadność wydania decyzji, na podstawie której nałożona została na nią kara pieniężna. Przede wszystkim zwróciła uwagę, że zgodnie z art. 6 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kara pieniężna może być nałożona jedynie na podmiot, który nie spełnił obowiązku uwidocznienia cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, podczas gdy jej zdaniem strona spełniła powyższy obowiązek dla 38 zakwestionowanych deserów i napojów. Jak podkreśliła, z uzasadnienia decyzji wynika, że stwierdzone nieprawidłowości nie dotyczyły braku cen (ceny były podane), ale innych informacji o produktach (informacji o ich ilości/objętości), a przy tym organ pierwszej instancji nie stwierdził, aby ceny wskazane w cenniku były niejednoznaczne lub budzące wątpliwości, albo że uniemożliwiają one porównanie cen. Strona uważa, że obowiązek podania ilości towarów, wynikający z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, jest jedynie dodatkową informacją (inną od ceny), która powinna być podana w cenniku i związku z tym jej brak nie stanowi przesłanki do nałożenia kary pieniężnej. Strona powołała się przy tym na ogólne reguły i zasady, jakie powinny być stosowane przy wymierzaniu kar pieniężnych. Bez względu na powyższe podniosła, że w jej ocenie obowiązek wskazania ilości sprzedawanych produktów został spełniony. Zaznaczyła, że w przypadku 38 zakwestionowanych produktów wszystkie

sprzedawane były na sztuki (porcje), a wskazane przy nich ceny odnosiły się do pojedynczych porcji produktów. Jednocześnie wskazała, że w cenniku ilość produktu została określona poprzez wskazanie rodzaju naczynia, w jakim jest on podawany (np. mała filiżanka, wysoka szklanka). Jej zdaniem, w takiej sytuacji nie jest konieczne dodatkowe określanie ilości produktu, bowiem dla przeciętnego konsumenta będzie zrozumiałe, że wskazana cena odnosi się do jednej sztuki (porcji) produktu, podawanego w określonym rodzaju naczynia. Zwróciła uwagę, że zakwestionowane desery i napoje to produkty, które są sprzedawane w standardowej wielkości (np. espresso), przy których nie jest więc konieczne dodatkowe określanie ich ilości, gdyż jest to wiedza powszechnie znana i przeciętny konsument nie będzie miał problemu z dokonaniem właściwego wyboru. Nadto wskazała, że pomimo braku takiego obowiązku, w cenniku została podana dodatkowa informacja o sposobie podawania produktu (główne elementy składające się na produkt lub jego opis), dzięki czemu konsumenci mogą w sposób świadomy dokonać wyboru i identyfikacji oferowanych produktów. Podkreśliła, że dodatkowa, szczegółowa, nieobowiązkowa, ogólnodostępna informacja o ilości sprzedawanych produktów dostępna jest u obsługi lokalu gastronomicznego. Jednocześnie podniosła, że nawet w przypadku uznania, że doszło do naruszenia prawa dającego podstawę do nałożenia kary pieniężnej, to zachodzą przesłanki określone w art. 189f § 1 pkt 1 kpa do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i porzestania na pouczeniu.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, należy wskazać, że zaskarżoną decyzję wydano na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, który stanowi, że karę pieniężną nakłada się na przedsiębiorcę, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 4 tej ustawy. Przepisy art. 4 ustawy o informowaniu o cenach stanowią w ust. 1, że w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, zaś w ust. 2, że Minister właściwy do spraw gospodarki, określił w drodze rozporządzenia m.in. sposób uwidaczniania cen towarów i usług, w tym cen jednostkowych towarów (usług) - mając na uwadze potrzebę zapewnienia dostępności informacji o cenie. Rozporządzenie to stanowi w § 9 ust. 2, że cennik, w którym przedsiębiorca prowadzący działalność usługową m.in. w zakresie gastronomii uwidacznia ceny oferowanych potraw lub wyrobów, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi. Wbrew temu, co stara się wykazać strona w odwołaniu, naruszenie prawa polegające na niewykonaniu powyższych obowiązków, w tym wynikających z rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, zagrożone jest karą pieniężną, o której mowa w art. 6 ust. 1 tej ustawy.

Z powyższych przepisów wynika, że dodatkowe informacje, jakie powinny być podane w cenniku obok ceny potrawy lub wyrobu, będącego w ofercie lokalu gastronomicznego, to w szczególności pełna nazwa potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, a także określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których cena ta się odnosi. Informacje te stanowią minimum, jakie należy spełnić, aby umożliwić konsumentom identyfikację ceny z towarem, w związku z czym brak tych informacji jest równoznaczny z podaniem ceny w sposób niewłaściwy, sprzeczny z przepisami art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Przy ocenie,

czy zostały spełnione powyższe wymagania, bierze się pod uwagę przede wszystkim to, czy konsument otrzymał jasną informację o cenie, nie wprowadzającą w błąd i umożliwiającą wybór i porównanie produktów znajdujących się w ofercie sprzedaży. Ze specyfiki branży gastronomicznej wynika, że przygotowywane potrawy i napoje wydawane są na porcje, jednakże porcje te mogą być różnej wielkości (w tym porcje głównych składników potraw), stąd też w przypadku takich produktów wprowadzony został wymóg podawania dodatkowo określenia ich ilości. Jeżeli produkty oferowane są w różnych wielkościach, np. mała, średnia czy duża porcja (wraz ze wskazaniem rodzaju naczynia, ale bez jego pojemności), konsument powinien otrzymać jasną i zrozumiałą informację pozwalającą na rozróżnienie i określenie tych wielkości, np. w przypadku ciast wystawiony w witrynie i krojonych na kawałki powinno być odniesienie do gramatury, w przypadku napojów typu kawa, czy herbata, powinna być podana ich objętość. Samo podanie w cenniku, obok ceny oraz pełnej nazwy produktu, wielkości i rodzaju naczynia (np. mała filiżanka, wysoka szklanka), w którym podawane są napoje, wbrew przekonaniu strony, nie jest wystarczające dla spełnienia powyższych wymagań. Bez wątplenia też, nie czyni zadość powyższym wymaganiom przekazywanie informacji o ilości potraw lub napojów w formie ustnej, czy też, jak to ujęła strona w odwołaniu, poprzez zapewnienie dostępu do nich u obsługi lokalu gastronomicznego.

Należy jeszcze raz podkreślić, że działalność usługowa w zakresie gastronomii została dodatkowo uregulowana w § 9 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Przepisy te nakładają obowiązek uwidaczniania cen oferowanych potraw lub wyrobów w cenniku. Obowiązek ten przedsiębiorca spełnia w powszechnie dostępnej formie wizualnej prezentacji (cennika), co stwarza konsumentom możliwość porównania cen (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2021 r., sygn. akt II GSK 805/21). Ponadto, aby zapewnić wysoki poziom ochrony konsumentów przed niekorzystnymi dla klientów praktykami cennik powinien stanowić rzetelny i wiarygodny nośnik informacji o jednoznacznie skonkretyzowanych cenach świadczonych usług (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 stycznia 2022 r., sygn. akt II GSK 4915/21).

Należy zwrócić uwagę, że cena sprzedaży zawiera w sobie cenę za daną ilość produktu, ale również ma umożliwić konsumentom porównanie cen. Cena ma umożliwić konsumentom identyfikację ceny z produktem, w szczególności m.in. poprzez określenie jego ilości. W przypadku produktów gastronomicznych, brak określenia ich ilości, może wprowadzać konsumenta w błąd i prowadzić do sytuacji, gdzie za każdym razem może zostać mu wydana inna ilość danego produktu, zaś cena pobierana byłaby taka sama, na co słusznie zwrócił uwagę również organ pierwszej instancji, dając temu swój wyraz w treści zaskarżonej decyzji. Stąd też, w opinii Prezesa UOKiK, powiązanie cen oferowanych produktów gastronomicznych z ich ilością ma swoje uzasadnienia faktyczne i prawne. Tym samym, twierdzenia strony zawarte w odwołaniu, że informacje o ilości sprzedawanych produktów są dobrowolne, a nie obowiązkowe, są chybione.

Okoliczności, na które strona powołuje się w odwołaniu, że oferowane produkty przygotowywane są przy wykorzystaniu specjalnego sprzętu, który automatycznie stosuje zawsze takie same wielkości, pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż jak sama strona wskazuje informacje na ten temat wynikały jedynie z obsługi urządzenia, a nie z cennika. Nie można jednocześnie zgodzić się z twierdzeniem strony zawartym w odwołaniu, że zakwestionowane desery i napoje to produkty, które są sprzedawane

w standardowej wielkości, gdyż nawet dla podanego jako przykład espresso, według danych powszechnie dostępnych (publikowanych na stronach internetowych podobnych kawiarni), objętość naparu tego rodzaju kaw może być różna i wynosić, np. 30 ml, 50 ml, a nawet 100 ml. Odnosząc się z kolei do argumentów strony, że samo wskazanie w cenniku ilości produktów nie stanowiłoby gwarancji niezmienności podawanych porcji, gdyż zależy to głównie od stosowanych przez przedsiębiorcę procedur, a nie od treści cennika, należy wskazać, że z przytoczonych wyżej przepisów wynika, że cennik powinien zawierać aktualne informacje, a więc każdorazowo przy zmianie procedury należy dokonywać jego aktualizacji w celu zapewnienia konsumentom rzetelnych informacji. Jednocześnie, jak wynika z upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, organ pierwszej instancji mógł sprawdzić rzetelność obsługi poprzez dokonanie zakupu kontrolnego, tym niemniej wbrew temu, co stara się wykazać strona w odwołaniu, w przypadku zakwestionowanych produktów, dla których w cenniku nie podano informacji o ich ilości (gramaturze, objętości), byłoby to bezcelowe i nie zmieniałoby ustaleń kontroli w zakresie sposobu realizacji przez stronę obowiązku uwidaczniania cen towarów, niezależnie od stosowanych przez nią procedur.

Na gruncie niniejszej sprawy stwierdzono, że sporządzony przez stronę cennik nie zawierał określenia ilości (gramatury, objętości) przy 38 deserach i napojach. Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły tylko części produktów wykazanych w cenniku, tj. w dziale: POLECAMY (4 na 5, czyli wszystkich poza gałką lodów), KAWY ESPRESSO (wszystkich 5), KAWOWY ZAWRÓT GŁOWY (wszystkich 9), WARIACJE KAWOWE Z % (wszystkich 6), CZEKOLADOWE SZALEŃSTWO (wszystkich 3), HERBACIANY RAJ (1 na 2), HERBATY ŚWIATA (wszystkich 9) i DRINKI BEZALKOHOLOWE (1 na 4). Łącznie zakwestionowano 26% skontrolowanych produktów.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że ustalenia kontroli stanowiły podstawę do przyjęcia, iż strona naruszyła dyspozycję art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z niespełnieniem wymagań określonych w § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, poprzez niepodanie w cenniku ilości (objętości) przy 38 deserach i napojach, a tym samym dopuściła się czynu, który podlega karze pieniężnej określonej w art. 6 ust. 1 tej ustawy.

Podkreślić należy, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania nałożonych prawem obowiązków.

Strona, jako profesjonalista na rynku, funkcjonujący od 2005 r., ma obowiązek znać i przestrzegać przepisy prawa związane z prowadzoną przez nią działalnością. Jest ona obowiązana uwidoczniać w cenniku informacje o cenach oferowanych deserów i napojów w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, poprzez podanie w cenniku, obok ceny oraz pełnej nazwy produktu, także informacji o ilości produktu, do których cena ta się odnosi. Nie ulega wątpliwości, że strona naruszyła obowiązujące przepisy, co skutkowało wymierzeniem jej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W niniejszej sprawie, Dolnośląski WIIH był uprawniony do wymierzenia stronie kary pieniężnej w oparciu o art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w granicach przewidzianych tym przepisem, tj. w wysokości do 20 000 zł. Po uwzględnieniu przestank o których mowa w art. 6 ust. 3 tej ustawy, tj. stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, a także wielkości jego obrotów i przychodu, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 200 zł, która zbliżona jest do progu dolnego wymiaru kary i stanowi zaledwie 1% górnego wymiaru kary.

Prezes UOKiK nie podziela argumentacji strony przedstawionej w odwołaniu, że nawet w przypadku uznania, że doszło do naruszenia prawa dającego podstawę do nałożenia kary pieniężnej, to zachodzą przestanki określone w art. 189f § 1 pkt 1 kpa, obligujące do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Poza sporem pozostaje fakt, że strona zaprzestała naruszenia prawa. Strona uważa jednak odmiennie niż organ pierwszej instancji, że waga naruszenia prawa jest znikoma, gdyż zastrzeżenia dotyczyły jedynie niewielkiej części oferowanych produktów, sprzedawanych zazwyczaj w standardowej wielkości, a ponadto naruszenie prawa dotyczyło braku wskazania jedynie ilości tych produktów, przy wykazaniu innych informacji umożliwiających określenie ich ilości.

Należy wskazać, że przepisy art. 189f § 1 pkt 1 kpa wskazują wprost, jakie podstawowe przestanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Po pierwsze waga naruszenia prawa musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym zastosowanie powyższej normy jest zaprzestanie naruszania prawa.

Podkreślenia wymaga, że w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci przed złożeniem zamówienia w lokalu gastronomicznym nie dysponowali wiedzą o ilości (gramaturze, objętości) danego deseru czy napoju, do którego przypisano określoną cenę i nazwę. Zostali oni zatem pozbawieni dostępu do należytej informacji, jaką niewątpliwie winni byli otrzymać, co bezsprzecznie narusza ich interesy. Tym samym należy zaznaczyć, że przestanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przestankę dotyczącą zaprzestania naruszenia prawa, bowiem strona podjęła działania naprawcze, polegające na uzupełnieniu brakujących informacji o ilości zakwestionowanych deserach i napojach. Natomiast fakt, że zastrzeżenia wniesiono do 38 deserów i napojów (co stanowiło 26% skontrolowanych produktów) nie może świadczyć o tym, iż naruszenie prawa było znikome. Okoliczność tę wzięto pod uwagę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniając kryteria określone w art. 6 ust 3 ustawy o informowaniu o cenach, w tym stopień naruszenia obowiązków, który w ocenie Prezesa UOKiK słusznie uznano za niski, a więc wyższy niż znikomy.

Nawet gdyby uznać za spełnioną przestankę dotyczącą zaprzestania naruszania prawa, to należy wskazać, że obie przestanki muszą jednak być spełnione łącznie.

Ponadto nie została spełniona przestanka z art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie

skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniałaby cele, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna.

Brak jest również podstaw do zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa, tj. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i porzestania na pouczeniu, gdyż nie można na podstawie całokształtu zaistniałych na gruncie niniejszej sprawy okoliczności uznać, że cele, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna, zostały spełnione w momencie usunięcia przez stronę naruszenia prawa.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz umorzenie postępowania pierwszej instancji, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w zakresie wymierzania kary pieniężnej na gruncie ustawy o informowaniu o cenach. Stąd też, postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, a zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu w terminie 7 dni od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego.

Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

[...]